

Отримано: 27 лютого 2026 р.

Прорецензовано: 2 березня 2026 р.

Прийнято до друку: 23 березня 2026 р.

Email: t.mironchuk@knu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5923-1028>

Email: natalylytsk@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2647-2159>DOI: [http://doi.org/10.25264/2519-2558-2026-29\(97\)-79-83](http://doi.org/10.25264/2519-2558-2026-29(97)-79-83)

Мірончук Т. А., Одарчук Н. А. Гібридизація малоформатних жанрів у сучасному англomовному науковому дискурсі: інтердискурсивний та валоративний аспекти. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*: серія «Філологія». Острог: Вид-во НаУОА, 2026. Вип. 29(97). С. 79–83.

УДК: 811.111'42: 316. 774

Мірончук Тетяна Андріївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов природничих факультетів,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Одарчук Наталія Андріївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри практики англійської мови,
Волинський національний університет імені Лесі Українки

ГІБРИДИЗАЦІЯ МАЛОФОРМАТНИХ ЖАНРІВ У СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ: ІНТЕРДИСКУРСИВНИЙ ТА ВАЛОРАТИВНИЙ АСПЕКТИ

Статтю присвячено дослідженню трансформації малоформатних наукових жанрів (МНЖ) в умовах цифровізації академічної комунікації. У роботі проаналізовано дві репрезентативні групи МНЖ: хайлайти та наукові пости з мережі LinkedIn. Теоретичне підґрунтя дослідження суголосне з положеннями класичного жанрового аналізу Дж. Свейлза; водночас робота демонструє подальший розвиток концепцій інтердискурсивності В. Бхатті та авторського стансу К. Хайланда на новому емпіричному матеріалі.

З'ясовано, що функціонування МНЖ зумовлене процесом жанрової гібридизації, за якої академічний дискурс інтегрує інструментарій медійного та рекламного дискурсів. Установлено, що в хайлайтах інтердискурсивність виявляється через радикальну семантичну компресію та номіналізацію, що адаптує науковий контент до нелінійного «навігаційного» читання.

Доведено, що науковий пост у LinkedIn постає як самостійний інтердискурсивний феномен, де інституційний об'єктивізм поступається авторській позиції. Валоративну семантику визначено як домінуючу ціннісну категорію жанру наукового посту, яка реалізується через егоцентричні суб'єктні форми, оцінну лексику та ідеографічні символи (емоджі), що виконують роль маркерів значущості та діалогічності наукового тексту.

Автори доходять висновку, що гібридизація МНЖ є стратегічним інструментом «оживлення» наукового знання, де поєднання семантики новин та рекламних стратегій забезпечує соціальну релевантність наукових фактів у глобальному інформаційному потоці. Перспективи дослідження пов'язані з вивченням впливу алгоритмів цифрових платформ на подальшу візуалізацію та популяризацію наукового знання.

Ключові слова: малоформатний науковий жанр (МНЖ), інтердискурсивність, валоративність, авторський станс, жанрова гібридизація, хайлайти, науковий пост.

Tetiana A. Mironchuk,
PhD in Philology, Associate Professor,
Department of Foreign Languages for Faculties of Natural Sciences,
Taras Shevchenko National University of Kyiv
Nataliia A. Odarchuk,
PhD in Philology, Associate Professor,
Department of English Practice, Lesya Ukrainka Volyn National University

HYBRIDIZATION OF SHORT-FORM GENRES IN MODERN ENGLISH SCIENTIFIC DISCOURSE: INTERDISCURSIVE AND VALORATIVE ASPECTS

The paper studies transformations of short-form scientific genres (SSG) within the context of academic communication digitalization. The paper analyzes two representative groups of SSG: Research Highlights and Research Posts from the LinkedIn network. The theoretical framework of the research aligns with the principles of J. Swales' classical genre analysis; simultaneously, the work demonstrates further development of V. Bhatia's concept of interdiscursivity and Hyland's concept of authorial stance based on new empirical material.

It is established that SSG functioning is driven by the process of genre hybridization, during which the academic discourse integrates tools of media and advertising discourses. The results validate interdiscursivity as a key feature of Research Highlights, which is represented through radical semantic compression and nominalization adapting scientific content for non-linear "navigational" reading.

The study proves that a LinkedIn Research Post emerges as an autonomous interdiscursive phenomenon, where institutional objectivity yields to authorial stance. Valorative semantics is identified as the primary value category in small-scale scholarly genres that is realized through egocentric subject forms, evaluative lexis, and ideographic symbols (emojis), which serve as markers of significance and dialogicity in the scientific text.

The authors conclude that hybridization of SSGs is a strategic tool for "revitalizing" scientific knowledge, where the integration of news semantics and promotional advertising strategies ensures social relevance of scientific facts within the global information flow. Future research prospects are associated with studying the impact of digital platform algorithms on the further visualization and dissemination of scientific knowledge.

Keywords: short-form scientific genre (SSG), interdiscursivity, valorization, authorial stance, genre hybridization, research highlights, research post.

Постановка проблеми. Сучасний науковий дискурс характеризується експансією в його простір медійних і диджитальних практик, відкритістю наукової комунікації та її зверненістю до широкого загалу. Технологічний вплив цифрових платформ і соціальних мереж (зокрема LinkedIn і ResearchGate) змінюють структуру і формат наукового дискурсу, зміщують акценти наукової комунікації з чисто ригідної і закритої на адаптивну й інтерактивну.

Сучасний інформаційний надлишок, комерціалізація усіх сфер і наукової зокрема змушує науковців боротись за увагу реципієнта. За таких умов особливої ваги набувають малоформатні наукові жанри (МНЖ) як гібридні динамічні системи наукової комунікації з функціями компенсації змісту, інформування, переконання та спонування до активних дій. Вони посідають особливе місце на перетині класичних і новітніх тенденцій в організації наукового знання, де традиційна системність адаптується до цифрової фрагментарності. Гібридна природа нових форматів спричиняє розмивання жанрових кордонів і формує серйозний методологічний виклик, оскільки традиційний жанрологічний інструментарій виявляється недостатнім для ідентифікації та систематизації гібридних утворень. Необхідність залучення новітніх методологічних підходів, зокрема мультимодального та інтердискурсивного аналізу, зумовлює **актуальність** дослідження новітніх гібридних наукових жанрів.

Аналіз останніх досліджень і першоджерел виявляє низку гносеологічних суперечностей серед науковців стосовно розуміння трансформацій наукового знання, трактування природи МНЖ і визначення їх функцій у науковому дискурсі.

Як було зазначено у наших попередніх дослідженнях (Mironchuk & Odarchuk, 2023), сучасний науковий дискурс демонструє складну динаміку переходу від ригідних форм до гнучких моделей, де баланс між інституційним об'єктивізмом та авторською позицією стає одним із ключових системотвірних критеріїв його трансформації.

Фундаментальна неузгодженість у розумінні сучасного наукового дискурсу лежить у когнітивній площині й проявляється через опозицію між лінійністю традиційного тексту та гіпертекстуальністю малоформатних жанрів. Згідно з Дж. Свейзлом, класичний науковий текст (стаття, монографія) за своєю природою є лінійною логічною структурою, де розгортання думки відбувається послідовно – від гіпотези через доказову базу до висновків, що відповідає традиційній архітектурній моделі наукового викладу (Swales, 1990). Натомість малоформатні цифрові жанри (наприклад, наукові анонси, тези, хайлайти чи пости в соціальних мережах), як уважає Н. К. Гейзл, існують як комплексні семіотичні системи, які завдяки жанровій компактності згущують зміст і працюють за принципом «навігаційного посилання» (*link*) (Hayles, 2012). Попри свій малий обсяг МНЖ репрезентують мультимодальний ансамбль вербальних, іконічних і гіпертекстових засобів, який вимагає від реципієнта швидкого перемикання між різними семіотичними кодами. Як зазначає Н. Карр (Carr, 2020), перехід до гіпертекстової моделі сприйняття інформації в науці (наприклад, перемикання між хайлайтами, постами, твітами, гіперлінками) провокує когнітивну фрагментарність (*cognitive fragmentation*), коли читач перестає сприймати аргументацію як цілісну систему, фокусуючись на дискретних інформаційних блоках. Цю думку розвиває Н. Барон, вказуючи на ризик виникнення горизонтального читання (*horizontal reading*) (Baron, 2021), за якого малоформатний жанр виступає лише вхідним сигналом, що стимулює швидке сканування замість критичного аналізу.

Наступна розбіжність у поглядах дослідників стосується явища жанрової компресії. Економія уваги вимагає від науковця максимального стиснення інформації. У питанні способу еволюції наукових жанрів простежується конфлікт поглядів між представниками соціоприматичного напрямку, зокрема між К. Хайландом і К. Тарді. К. Хайланд уважає, що жанрова компресія – не втрата змісту, а адаптація науки до посилення взаємодії з аудиторією, оскільки в сучасному інформаційному перевантаженні науковець має бути лаконічним, щоб почутим (Hyland, 2015). К. Тарді побоюється, що надмірна компресія руйнує «жанрову екологію» (*genre ecology*) (Tardy, 2016: 143) – систему зв'язків, які забезпечують раціональну аргументацію та наукову верифікацію. Такий когнітивний примітивізм малоформатного жанру призводить до декларативних лозунгів.

Істотне протиріччя серед дослідників наукових жанрів простежується також у підходах до статусу нових цифрових жанрових форм. Традиційна модель Дж. Свейзла, що базується на комунікативній меті та стабільній структурі «кроків» (*moves*) (Swales, 1990: 45-48), стикається з концепцією «жанрової колонізації» (*genre colonization*) В. Бхатті (Bhatia, 2017: 27). Ключове питання дискусії між прихильниками полярних поглядів – чи малоформатні жанри (хайлайти, наукові пости зокрема) є самостійними одиницями, чи вони лише «паразитують» на повнотекстовій статті, виконуючи роль допоміжних. Позицію Дж. Свейзла підтримують Ч. Базерман та К. Тарді, наголошуючи, що навіть цифрові форми мають зберігати канонічну структуру для забезпечення наукової спадкоємності (Bazerman, 2013: 92-95; Tardy, 2016: 145-148). На противагу їм, В. Бхатті (Bhatia, 2017) наголошує на неминучій гібридизації наукового дискурсу з рекламним і медійним. Його концепцію активно розвивають прихильники критичного аналізу, зокрема, М. Лузон (Luzón, 2017), доводячи, що в малоформатних жанрах (наприклад, науковий блог) стабільність канону поступається місцем індивідуальній стратегії автора.

Важливим аспектом наукової дискусії про природу наукового дискурсу є розмежування та водночас визнання взаємодії категорій авторської позиції (стансу) й валоративності. Станс (*authorial stance*) К. Хайланд трактує як сукупність риторичних засобів, що дозволяють науковцю не лише висловити судження, а й вибудувати солідарність із професійною спільнотою (Hyland, 2005: 176). Натомість валоративність постає інструментальним складником цього процесу: у межах функціонально-комунікативного підходу її інтерпретують не як вияв стихійного суб'єктивізму, а як систему свідомого управління ціннісними параметрами тексту. Дж. Мартін та П. Вайт стверджують, що станс визначає місце автора в дискурсі, а валоративність дозволяє йому стратегічно маркувати вагомість конкретних наукових фактів (Martin & White, 2005: 92-95). Відтак, валоративність перетворює нейтральне повідомлення на ієрархічно структурований виклад, де через авторське оцінювання встановлюється пріоритетність знання для аудиторії.

Перехід від деперсоналізованої істини до формування індивідуального наукового бренду на цифрових платформах (ResearchGate, LinkedIn) зумовлює протиріччя, яке К. Хайланд окреслює як «маркетинг досконалості» (*marketing of excellence*) (Hyland, 2011: 2880): малоформатний жанр опиняється на перетині прагматики істини (поширення верифікованого знання) та прагматики успіху (побудова особистої кар'єри). Таким чином, валоративність стає не лише доповненням до об'єктивності, що забезпечує діалогічність тексту, а й інструментом академічного самопроросання.

Теоретичне підґрунтя нашого дослідження базується на понятті інтердискурсивності (*interdiscursivity*) В. К. Бхатті (Bhatia 2017: 26), яке визначає здатність жанру залучати мовні, семіотичні, прагматичні засоби й ресурси з інших дискурсів, зокрема медійного та рекламного, що дозволяє науковцю адаптувати складний контент до нелінійного середовища соціальних мереж.

На протипагу текстоцентричному підходу, що домінував у попередніх наукових дослідженнях, у нашій розвідці акцент зміщено на функціонально-дискурсивний аналіз малоформатних жанрів з тим щоб виявити, як наукові дискусії про об'єктивність та / чи суб'єктивність реалізуються у гібридних жанрах наукової комунікації.

Метою нашого дослідження є з'ясування характеру інтердискурсивних трансформацій у малоформатних жанрах сучасної англійської наукової комунікації (на прикладах хайлайтів та наукових постів), що зумовлюють їхню гібридизацію та посилення валоративних стратегій автора в умовах цифровізації наукової комунікації.

Для досягнення цієї мети необхідно розв'язати такі **завдання**: 1) розкрити механізми жанрової компресії в хайлайтах як вияв інтердискурсивного переходу від лінійності до гіпертекстуальності; 2) з'ясувати співвідношення між поняттями авторської позиції (*authorial stance*) і валоративністю, а також їх роль у жанрі наукового посту; 3) описати роль ідеографічних іконічних символів та хештегів як засобів інтердискурсивної навігації та візуальної акцентуації знання в гібридних МНЖ.

Виклад основного матеріалу. Реалізація динамічних змін у сучасному науковому дискурсі найбільш рельєфно простежується через функціонування двох репрезентативних груп малоформатних наукових жанрів (МНЖ), які вибрані й проаналізовані в мережах LinkedIn / ResearchGate : *Research Highlights* (як похідних академічної статті) та *Research Posts* (як гібридних усно-письмових науково-медійних форм).

Хайлайти (*Research Highlights*) – малоформатний ультракороткий жанр наукового журналу, похідний від наукової статті, який складається з 3-5 пунктів і подає конденсат основних результатів дослідження. На відміну від статті й анотації у ньому відсутній лінійний описово-доказовий виклад, характерний повноформатним чи розлогим науковим жанрам. Основна мета жанру – залучити найбільшу аудиторію дослідників через пікові інформаційні вузли. Основні вектори гібридизації жанру простежуються в семантичній компресії, інтенсифікації й термінологічній дифузії. Компресія змісту відбувається не механістичним відсіканням, а семантичним ущільненням через синтаксичний еліпсис та номінативні ланцюжки. Проліструємо ці закономірності на емпіричному матеріалі.

У тексті статті [4] речення “*We provide new high-resolution seismic reflection images that reveal the complex geometry of the Main Frontal Thrust at a depth of 5 km.*” представлено у хайлайті номінативно: “*High-resolution seismic reflection imaging of the Main Frontal Thrust geometry.*” Лінгвістичний аналіз свідчить, що окрім номіналізації також має місце елімінація предикації: вилучено дієслово-присудок (*provide, reveal*), через що речення перетворюється на розширену іменну групу. Такий процес номіналізації, за визначенням М. Галлідія та Дж. Мартіна (Halliday & Martin, 1993), є фундаментальною рисою наукового письма, що дозволяє конструювати знання як об'єктивовану реальність, проте в умовах МНЖ він досягає свого граничного ступеню, перетворюючись на інструмент максимальної когнітивної компресії. До того ж для спрощення когнітивного сприйняття залишено лише концептуальні терміни.

У хайлайті зі статті [16] “*Agricultural runoff as a major source of microplastics during extreme rainfall.*” по відношенню до тези зі статті “*Our results demonstrate that agricultural runoff contributes significantly to the microplastic load during extreme precipitation events.*” наявні елімінація суб'єкта та модальності: вилучено конструкцію “*Our results demonstrate that...*”, і результат подається як деперсоналізований факт. Інша трансформація представлена в термінологічній дифузії: вузький термін “*precipitation events*” замінено на більш упізнаване та зрозуміле поняття “*rainfall*”, що є проявом інтердискурсивної дифузії, де науковий код зміщується із загальноживим Окрім того, фраза “*contributes significantly*” замінена на інтенсивніший вираз “*major source*”.

У наступному хайлайті статті [15] “*Lake methane ebullition 25% higher than previous global estimates.*” по відношенню до тези зі статті “*We find that methane ebullition from lakes is 25% higher than what was previously estimated in global carbon budgets.*” окрім елімінації обставин, еліпсису та деперсоналізації через трансформації предикації у номінативний ланцюжок “*lake methane ebullition*”, має місце також квантитативне фокусування (25%), яке виступає візуальним інформаційним вузлом.

Аналіз хайлайтів до ілюстрованих статей демонструє механізми семантичної та синтаксичної дискретності, що підтверджує перехід до гіпертекстуальної моделі організації наукової інформації. Це дає емпіричне підґрунтя підтримати точку зору К. Тарді стосовно того, що компресія в МНЖ не є простою втратою інформації, а є стратегічною адаптацією до «навігаційного читання». Водночас, фрагментарність цих блоків підтверджує когнітивні ризики, описані Н. Карром, оскільки руйнування лінійної послідовності й аргументування, присутні у статті, ускладнює сприйняття верифікації тексту.

З'ясування співвідношення семантики наукової об'єктивності й авторської позиції у МНЖ вивчалось на прикладах наукових постів у мережі LinkedIn. Академічний пост (*Research Post*) – це гібридний МНЖ, що поєднує наукову анотацію з елементами сторітелінгу та новинного жанру. Через конвергенцію академічного та медійного стилів викладу, коли наукова інформація перекодовується у формат новинної події, проявляється інтердискурсивність наукового посту. Це створює особливий семантичний пласт, де істинність твердження (наукова ознака) підсилюється категоріями актуальності, сенсаційності та оперативності (ознаки новинного дискурсу), позитивної самопрезентації та просування (ознаки рекламного дискурсу). За своєю архітектонікою жанр – текстоцентричний, проте його середовище – мережеве. Мета жанру спрямована на залучення соціального фідбеку (лайки, репости, цитування), що вимагає від автора чіткого вираження власної позиції (*stance*).

Як гібридна динамічна система, науковий пост функціонує в зоні перетину об'єктивізму (традиційно деперсоналізованого, ригористичного наукового викладу) та авторського бачення. Авторська позиція проявляється через валоративні стратегії усвідомленого надання науковому факту особливої значущості. Типовими механізмами реалізації семантики валоративності, як було виявлено, виступають: акцентуація егоцентричності, діалогічності та семіотична дифузність.

На мовному тлі егоцентризм наукового блогу маркований заміною пасивних конструкцій інституційного зразка (“*It was established ..., etc.*”) на активні суб’єктні форми (“*I discovered ..., etc.*”, “*My team uncovered ..., etc.*”), що посилює інтелектуальний авторитет дослідника.

Типовими лексичними маркерами валоративної оцінки у структурі академічного поста виступають такі групи мовних засобів: оцінні прикметники, що маркують масштабність та винятковість отриманих результатів: *groundbreaking, pivotal, monumental, comprehensive, etc.*; підсилювальні прислівники, які експлікують впевненість автора: *completely, significantly, truly, etc.*; метафори успіху, що формують наратив інтелектуальної перемоги над складним завданням: *finally out, cracked the code, bridged the gap, etc.*; емоційно-чуттєві епітети, що виражають авторський відгук та спонукають реципієнта до емпатії: *stunning, alarming, excited, etc.* Ці лексичні засоби не просто описують об’єкт дослідження, а конструюють його цінність у професійній ієрархії знання, а також маркують вихід за межі об’єктивного ригоризму в площину «живого», діалогічного знання.

Діалогічність постає як механізм руйнування дистанції між автором і реципієнтом, що невласливо природі класичної статті. Валоративна функція діалогічності наукового посту полягає у залученні аудиторії до спільного процесу оцінювання результату, перетворюючи пасивне споживання інформації на вияв солідарності. Типовими мовними репрезентантами діалогічності виступають: риторичні запитання (“*How deep does it go?*”, “*Are we prepared for...?*” ..., *etc.*), які створюють ефект інтелектуальної інтриги; імперативи (“*Check it out*”, “*Read the full story*”, “*Join the discussion*” ..., *etc.*), що стимулюють навігаційну активність реципієнта та маркують відкритість автора до комунікації; займенники інклюзивності (“*we*”, “*us*”, “*our community*” ..., *etc.*), які інтегрують науковця та його аудиторію в єдине смислове поле, підсилюючи соціальну значущість викладених фактів.

Ще однією вирізняльною рисою жанру наукового посту було зауважено семіотичну дифузність, яка відображає процес проникнення позамовних кодів у вербальну структуру посту, що призводить до семантичної щільності та візуальної акцентуації наукового знання. У цифровому просторі валоративна семантика наукового посту підкріплюється гетерогенними графічними ідеограмами (емодзі), які виконують роль «швидких маркерів» значущості. На відміну від непрофесійних соціальних мереж, ідеограми в LinkedIn фільтруються приписами професійного етикету й виступають інструментами структурування професійного брендингу та менеджменту текстом. Відповідно до соціально-семіотичного підходу Г. Кресса, така мультимодальна організація посту означає, що візуальні та вербальні компоненти не просто дублюють один одного, а утворюють цілісний «ансамбль», де кожен семіотичний ресурс робить свій внесок у загальну прагматику повідомлення (Kress, 2010).

Ідеографічні й іконічні символи, що були виявлені у наукових постах в мережі LinkedIn, можна згрупувати за їхньою функціонально-семантичною спрямованістю. Типовими іконічними ідеограмами, що маркують семантику верифікації і результату, були помічені такі символи: 🏠 (об’єкт дослідження / перспектива); 📊 (емпіричні дані / доказовість); 📉 (критичний аналіз / кореляція). Ідеограми логічної і структурної організації тексту, представлені символами: 💎 (ключова теза); ▪ (параметри вибірки); ➡️ (висновок / маркер кроку «таким чином»); 🔍 (фокус уваги), які виконують функцію візуального структурування складних логічних ланцюжків. Це дозволяє розбити «важку» академічну тезу на декілька доступних для сприйняття блоків, що характерно для формату медіа новин. Ідеограми: 🕒 (інсайт / відкриття); ✅ (валідація / підтвердження гіпотези); 🚀 (інноваційність); 💎 (чіткість / унікальність висновку) виступають валоративними символами, які реалізують семантику значущості. А іконічні символи 📄, 📄 є ідеограмами на позначення діалогічності. Наприклад, знак 📄 перед посиланням на повний текст статті реалізує перехід від ознайомлення з новиною до глибокого вивчення наукового джерела.

Іншим паравербальним засобом у наукових постах виступають хештеги (#*Sustainability*, #*ClimateAction*, #*MachineLearning*, #*AcademicWriting*, *etc.*), які виконують роль інструментів інтердискурсивної навігації і категоризації знання. Вони не лише структурують текст, а й валоризують його, включаючи конкретне вузькоспеціалізоване дослідження у глобальні суспільно-політичні чи наукові тренди. Окремо було виявлено присутність засобів графічного структурування (марковані списки, пробіли), що адаптує науковий виклад під нелінійне, гіпертекстуальне сприйняття, перетворюючи текст на дискретну мережу ключових сигналів.

Отже, проведений аналіз малоформатного жанру наукового посту підтверджує тезу, що науковий пост є атрибутом мережевого середовища і постає не просто як скорочена копія статті, а як похідний, але самостійний інтердискурсивний жанр. Виявлені семіотична дифузність, виразна валоративність наукового посту, насиченість структури ідеографічними іконічними символами свідчать про те, що репрезентація наукового знання у цьому жанрі виходить за межі суто інституційного об’єктивізму і суголосно концепції К. Хайланда стає академічно інтерактивною жанровою одиницею. Використання ідеограм маркує інтердискурсивну природу наукового посту, інтегруючи візуальну мову соцмереж у структуру академічного повідомлення.

Висновки. Проведене дослідження дозволяє констатувати, що трансформація англomовного наукового дискурсу в цифровому середовищі відбувається за вектором інтердискурсивної гібридизації. Малоформатні наукові жанри перестають бути лише супровідниками повнотекстових статей і перетворюються на самостійні комунікативні одиниці, що функціонують на межі академічного, медійного та рекламного дискурсів.

З’ясовано, що в жанрі хайлайтів (*Research Highlights*) інтердискурсивність реалізується через радикальну жанрову компресію та термінологічну дифузію. Аналіз наукових постів (*Research Posts*) у LinkedIn підтвердив зміщення парадигми від інституційного об’єктивізму до авторської позиції. Виявлено, що валоративна семантика реалізується суб’єктивними граматичними формами, використання експресивної лексики та мовних засобів ціннісного змісту для верифікації наукових результатів у професійній спільноті. Доведено, що семіотична дифузність у досліджуваних МНЖ виражена через ідеограми й хештеги та виконує роль інтердискурсивного містка. Ідеографічні символи в LinkedIn постах не лише структурують «важкий» академічний контент, а й виступають маркерами діалогічності, які стимулюють соціальний фідбек та інтегрують вченого в глобальні наукові тренди.

Перспективи наступних розвідок вбачаємо у подальшому вивченні трансформацій МНЖ, зокрема в аналізі того, як алгоритми соціальних платформ та інтеграція штучного інтелекту впливають на лаконізацію та візуалізацію наукового знання, що може призвести до формування нових жанрових форм у межах рекламної, медійної, цифрової та академічної систем.

References:

1. Baron, N. S. (2021). *How we read now: Strategic choices for print, screen, and audio*. Oxford University Press.
2. Bazerman, C. (2013). *A rhetoric of literate action*. Parlor Press.
3. Bhatia, V. K. (2017). *Critical genre analysis: Investigating interdiscursive performance in professional practice*. Routledge.
4. Brijesh Singh, Teotia, S. S. & Dinesh Kumar. (2023). High-resolution seismic imaging of the Main Frontal Thrust and Main Boundary Thrust in the northwest Himalaya. *Tectonophysics*, 870, Article 230163. <https://doi.org/10.1016/j.tecto.2023.230163>
5. Carr, N. (2020). *The shallows: What the Internet is doing to our brains* (2nd ed.). W. W. Norton & Company.
6. Hayles, N. K. (2012). *How we think: Digital media and contemporary technogenesis*. University of Chicago Press.
7. Halliday, M. A. K., & Martin, J. R. (1993). *Writing science: Literacy and discursive power*. University of Pittsburgh Press.
8. Hyland, K. (2005). *Metadiscourse: Exploring interaction in writing*. Continuum.
9. Hyland, K. (2011). Academic publishing and the rhetoric of self-promotion. *Journal of Pragmatics*, 43(12), 2868-2881. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2011.05.003>
10. Hyland, K. (2015). *Academic publishing: Issues and challenges in the construction of knowledge*. Oxford University Press.
11. Kress, G. (2010). *Multimodality: A social semiotic approach to contemporary communication*. Routledge.
12. Luzón, M. J. (2017). Connecting genres and languages in online scholarly communication. *Journal of Scholarly Publishing*, 48(3), 153-171. <https://doi.org/10.3138/jsp.48.3.153>
13. Martin, J. R., & White, P. R. R. (2005). *The language of evaluation: Appraisal in English*. Palgrave Macmillan.
14. Mironchuk, T. A., & Odarchuk, N. A. (2023). Systemotvorni kryterii suchasnoho naukovoho dyskursu [System-forming criteria of modern scientific discourse]. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Filolohiia*, (1), 43-50. DOI: 10.32689/maup.philol.2023.1.7.
15. Rosentreter, J. A., Borges, A. V., & Deemer, B. R. (2021). Half of global methane emissions from inland waters come from diffusion. *Nature Communications*, 12, 1127. <https://doi.org/10.1038/s41467-021-21356-2>
16. Shujun Ye, Jie Ma, Shibo Chen, et al. (2024). Microplastic transport and deposition in a mixed land-use river system: Mechanisms and spatial-temporal variation. *Water Research*, 250, Article 120982. <https://doi.org/10.1016/j.watres.2023.120982>
17. Swales, J. M. (1990). *Genre analysis: English in academic and research settings*. Cambridge University Press.
18. Tardy, C. M. (2016). *Beyond convention: Genre innovation in academic writing*. University of Michigan Press.